

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta filozofická
katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: oponentky

Práci hodnotila: Mgr. Daniela Blahutková, Ph.D.

Práci předložila: Magdaléna Ovsíková

Název práce: Renesanční filosofie a alžbětinské drama: reflexe vzájemných inspiračních vazeb

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Práce chápe jako svůj cíl „dokázat, zda existují společné rysy mezi alžbětinským dramatem a renesanční filosofií, a to prostřednictvím komparace vybraných děl“ (s. 25). Předložený text považuji – ve vztahu k udanému cíli – za přípravný, předběžný.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce ve čtyřech hlavních kapitolách postupuje od obecné charakteristiky renesance k vybraným osobnostem dobové filosofie a divadla a k porovnání motivů ve několika filozofických a literárních textech. Výběr sledovaných osobností, jejich děl, která jsou v práci představena, a komparovaných motivů, není komentován. V jednotlivých kapitolách se referuje o několika esejích M. Montaigne, o Machiavelliho Vladaři a vybraných dramatech Ch. Marlowa a W. Shakespeara, přičemž zařazení Marlowa pouze do kapitoly o Machiavellim je vzhledem k ostatnímu členění práce matoucí. Celkově ovšem za problematickou nepovažuji strukturu práce, zato však úroveň zpracování dílčích úkolů. Např. v montaignovské kapitole 2 je zčásti zkratkovitě referováno asi o šesti esejích tak, jak tvoří kapitoly českého výběrového vydání z r. 1995. Autorka nebere v úvahu vývoj Montaignova myšlení, to, že referované texty např. ukazují, jak se Montaigne v různých životních obdobích vrací k tématu smrti (které si vybrala jako ústřední) – pouze za sebe řadí informace z „kapitol“ knihy, kterou měla v ruce. Ani u Montaigne, ani u Machiavelliho ani u Shakespeara nezaznamenává, kdy jejich díla vyšla, zda a kdy si např. Shakespeare mohl / nemohl přečíst Montaignovy eseje anglicky (a co se ví o jeho zájmu o filosofii) – závěr, že dramatikové alžbětinské doby „rozhodně byli inspirováni renesanční filosofií“ (s. 26), působí velmi předčasně. Autorka sice podává interpretaci postav či motivů několika dramát, ale ta zůstává opřena o neprojasněné předpoklady (proč bychom měli např. Hamletovu touhu po obecném blahu s odhlédnutím od osobních tužeb číst jako stoicismus, který vidíme v montaignovských esejích?). Rozbory dramát nejsou vedeny tak, aby o ně bylo možno opřít závěr, k němuž autorka dochází. Z komparace dramát s filozofickými díly autorka v zásadě plyne, že hlavní postava Marlowova Maltského žida a postava Jaga v Shakespearově Othellovi mají „machiavellistické“ rysy a že podstatným motivem Hamleta je smrt, tedy motiv, který zaměstnával i Michela Montaigne. Otázka možné vzájemnosti inspiračních vazeb mezi filosofií a dramatem (viz název předložené práce) zůstává mimo autorčinu pozornost. Celý text považuji za přípravnou verzi práce, která bude lépe zacházet s primární i sekundární literaturou a promyšleněji argumentovat.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev není optimální. Vedle drobných neobratností a nevhodných formulací (12: „havárie na koni“, 20: „je svědkem Oféliina pohřebního rituálu“; 18 „bohužel ty nevinné životy, které během hry vzal, už nikdo nevrátí“; 19: „velice zvláštním faktem v Shakespearově životě bylo, že to byl naprosto obyčejný člověk“...) jsou v textu i gramatické chyby (alžbětínské drama (!), 19: „vydavately se stali“; „u dramatiků, jež byli jeho současníci“...). Autorka příležitostně sklouzává k hovorovosti (17: „chce podrazit i Turky“, 19: „hodně málo her“, 20: „Othello jí dá co proto“, 21: „jakoby mu sklaplo...“) a členění vět je místy nelogické. Dalším formálním nedostatkem jsou chyby v číslování podkapitol (1.2, 2.1). Ostatní náležitosti práce jsou v pořádku (dostatečnost rozsahu práce však bylo třeba ověřovat).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce vzbuzuje dojem, že byla psána narychlo, výsledek, ke kterému autorka dospívá, není dostatečně podložen. Obsahová i formální stránka textu si žádají zlepšení.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Na dvou místech práce spojujete Oféliin konec v Shakespearově Hamletovi prostě se zabitím jejího otce. Setkala jste se i s jinými interpretacemi?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

nevyhověla

Datum: 20.5.2014

Podpis: